

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kubenovou v právní věci žalobce **A. S.**, nar. ..., státní příslušnost ..., t. č. pobytem ..., zastoupeného JUDr. Pěvou Skýbovou, advokátkou se sídlem AK v Brně, Bartošova 3, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra ČR**, odbor azylové a migrační politiky, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, poštovní příhrádka 21/OAM, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 7. 2013, č. j. ...

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádnému z účastníků se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

III. Odměna právní zástupkyně žalobce JUDr. Pěvy Skýbové, advokátky se sídlem AK v Brně, Bartošova 3, ve výši 8.228 Kč bude vyplacena z účtu Krajského soudu v Brně do 30-ti dnů od právní moci rozsudku.

IV. Odměna tlumočníka Ing. Zahida Rashida ve výši 3.203 Kč, bude vyplacena tlumočnickovi do 30-ti dnů od právní moci rozsudku z účtu Krajského soudu v Brně.

O d ů v o d n ě n í :

Ve včas podané žalobě žalobce napadal rozhodnutí vydané Ministerstvem vnitra ČR, odbor azylové a migrační politiky dne 23. 7. 2013 pod č. j.: ..., kterým žalovaný zamítl žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany podle § 16 odst. 1 písm. f) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), jako zjevně nedůvodnou.

Proti tomuto rozhodnutí žalobce včas podal žalobu, v níž uváděl, že dne 28. 6. 2013 podal žádost o udělení mezinárodní ochrany na území ČR ve smyslu § 10 odst. 1 a 2 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii ČR, ve znění pozdějších

předpisů (dále jen zákona o azylu). 26. 7. 2013 mu však bylo doručeno rozhodnutí žalovaného, jímž mu byla jeho žádost zamítnuta jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 1 písm. f) zákona o azylu.

Žalobce se domnívá, že byl v předcházejícím řízení o udělení azylu jako jeho účastník zkrácen na svých právech a proto v zákonné lhůtě podává žalobu, žádá soud o přezkum napadeného rozhodnutí dle soudního řádu správního.

Domnívá se, že žalovaný v předchozím řízení o udělení azylu porušil § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, neboť nezjistil stav věci způsobem, o němž nejsou významné pochybnosti a v rozsahu, který je nezbytný vzhledem ke konkrétním okolnostem případu (§ 2 odst. 4 správního řádu) ve spojení s § 16 odst. 1 písm. f) zákona o azylu, neboť bylo aplikováno v rozporu se zákonem.

Správní orgán pochybil, když aplikoval ust. § 16 odst. 1 písm. f) zákona o azylu, neboť toto ustanovení lze užít pouze v případě žadatele, který neuvádí skutečnosti svědčící o tom, že by mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a. O mezinárodní ochranu žalobce požádal z důvodu svých obav o život ze strany svého strýce, který si dělá nárok na pozemek, který patřil otci žalobce. V zemi původu žalobce bylo žalobci ze strany jeho strýce vyhrožováno, přičemž i v minulosti spor vedl až ke střelbě. Státní orgány mu přitom nejsou schopny poskytnout ochranu. Domnívá se, že správní orgán nepostupoval správně, když jeho žádost o udělení mezinárodní ochrany posoudil jako zjevně nedůvodnou a nevypořádal se s jeho tvrzeními o tom, že mu hrozí pronásledování z důvodu příslušnosti k určité sociální skupině podle § 12 písm. b) zákona o azylu a také vážná újma podle § 14a.

Domáhal se proto vydání rozsudku, kterým by soud zrušil uvedené rozhodnutí Ministerstva vnitra ČR, vydané dne 23. 7. 2013.

V písemném vyjádření k žalobě žalovaný popřel oprávněnost žaloby, která je dle jeho názoru velmi obecná a neprokazuje nezákonnost správního rozhodnutí. Žalovaný má po provedeném řízení jednoznačně za prokázané, že jmenovaný neuvedl žádné skutečnosti svědčící o tom, že by ve vlasti mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a zákona o azylu. Ač žalobce v žalobě namítá, že se správní orgán nevypořádal s jeho tvrzeními o tom, že mu hrozí pronásledování z důvodu příslušnosti k určité sociální skupině, z jeho výpovědí učiněných ve správním řízení nevyplývá, že by taková tvrzení uváděl. Ani v žalobě jmenovaným nespecifikuje, k jaké sociální skupině byl měl příslušet, a mělo by mu z tohoto důvodu hrozit pronásledování.

Jmenovaný jako důvod odchodu z vlasti uvedl obavu z jednání svého strýce. Je zřejmé, že tyto obavy nijak nesouvisí s žalobcovou rasou, pohlavím, náboženstvím, národností, příslušností k určité sociální skupině ani se zastáváním určitých politických názorů. Je třeba zdůraznit, že výčet důvodů pro udělení azylu vyjmenovaných v § 12 zákona o azylu je taxativní, což znamená, že z jiných důvodů nelze azyl udělit. Ačkoliv jmenovaný

namítá, že mu státní orgány nejsou schopny poskytnout ochranu, je zřejmé, že policie se zabývala oznámením jmenovaného a u následně konaného soudu došlo k uzavření smíru mezi oběma stranami. Dle názoru žalovaného tak lze jistě oprávněně předpokládat, že v případě přetrvávajících potíží se jmenovaný může opět obrátit na příslušné orgány se žádostí o pomoc.

Žalovaný má za prokázané, že správní orgán zjistil náležitě skutečný stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti a své rozhodnutí řádně odůvodnil.

Žalovaný má za to, že podaná žaloba nijak nezpochybňuje správnost a zákonnost napadeného rozhodnutí. Žalovaný má za to, že náležitě posoudil skutečný stav věci, neshledal však důvodnost aplikace jiného ustanovení než ust. § 16 odst. 1 písm. f) zákona o azylu.

Navrhoval proto, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Z rozhodnutí vydaného žalovaným dne 23. 7. 2013 i z připojeného správního spisu bylo zjištěno, že 28. 6. 2013 žalobce podal žádost o udělení mezinárodní ochrany v ČR, v níž uvedl, že je státním příslušníkem ... (...) naňdžábské národnosti a vyznává islám. Není ani nikdy nebyl členem žádné politické strany či jiné organizace. V dubnu roku 2010 proti němu bylo na základě oznámení jeho strýce zahájeno ve vlasti trestní stíhání, které bylo u soudu ukončeno smírem. Žalobce je svobodný a bezdětný, v ... žije jeho matka a jeho tři sestry. Otec již nežije. Vlast opustil v prosinci roku 2011, kdy odjel do Iránu. Odtud odjel do ... a v lednu roku 2012 do Tam pobýval do června roku 2013. 20. 6. 2013 přicestoval kamionem ilegálně bez cestovního dokladu do ČR. Původně chtěl jet do V ČR by nyní chtěl zůstat, žít zde a pracovat.

Vzhledem k tomu, že v průběhu řízení o azyl nepředložil žádný doklad osvědčující jeho totožnost a státní příslušnost, přijal správní orgán rozhodující ve věci jako dostatečné k prokázání jeho totožnosti a státní příslušnosti čestné prohlášení jmenovaného učiněné dne 28. 6. 2013.

V rámci řízení o azyl byl uskutečněn se žalovaným pohovor k udělení žádosti o mezinárodní ochranu, a to dne 9. 7. 2013. Žalobce ke svému životu sdělil, že žil v ... ve vesnici ... , kde v roce 1996 ukončil všeobecnou školu. Nesložil však závěrečné zkoušky a nemá tak ukončené středoškolské vzdělání. Poté pomáhal rodině v zemědělství. Takto žil až do roku 2010, kdy vyvrcholil konflikt o půdu, na kterou si po smrti žadatelova otce činil nárok jeho strýc. V tomto roce se sestra jmenovaného kvůli uvedenému sporu o půdu rozvedla se strýcovým synem. Spor vedl až ke střelbě na žadatele ze strany strýce. Proto se žalobce kvůli nebezpečí odstěhoval do města, kde podnikal asi 4 měsíce. Uvedený pozemek, který byl příčinou sporu a problému, žalobce pronajal, ale nevraživost mezi ním a strýcem dále trvala. Ze strany strýce a jeho rodiny byli žadatel a jeho rodina napadáni, bylo jim vyhrožováno. V reakci na střelbu a další napadání ze strany strýce a jeho rodiny, podala rodina žadatele stížnost na policejní stanici ve městě ..., která byla následně vyřešena smírem před soudem ve městě Své podnikání ve městě žadatel ukončil z důvodu nebezpečí a v lednu 2012 odjel do zahraničí. Pro odjezd z vlasti byl rozhodnut již v roce 2010, byl ale nucen setrvat do doby, než sehnal peníze na cestu. Z vlasti cestoval ilegálně, bez cestovního dokladu, a to autobusem,

autem, vlakem a pěšky. Nakonec skončil v ..., kde pracoval na různých místech, živil se prací v zemědělství. V ... zůstal po dobu asi 1 a půl roku. Poté v ... začaly problémy se členy nacionalisticko-fašistické strany, kteří útočili na cizince a žadatel se přestal cítit bezpečně. Rozhodl se tedy pro odjezd do Zaplatit řidiči kamionu za cestu, která v nákladovém prostoru kamionu trvala asi 3 dny. Řidič pak žalobce vysadil s tvrzením, že je již v ... Následně však žalobce zjistil, že je v ČR a rozhodl se zde požádat o mezinárodní ochranu. Má obavu z návratu do vlasti, protože by problémy se strýcem pokračovaly. Všechny majetek je veden na žalobce a rodina strýce jej chce zlikvidovat, aby se zmocnila půdy.

Z napadeného rozhodnutí vydaného Ministerstvem vnitra 23. 7. 2013 pak bylo zjištěno, že žádost žalobce byla zamítnuta podle § 16 odst. 1 písm. f) zákona o azylu jako zjevně nedůvodná.

V odůvodnění tohoto rozhodnutí bylo mimo jiné uvedeno, že správní orgán na základě výpovědi žalobce nezjistil žádné skutečnosti svědčící o tom, že by jmenovaný mohl být ve vlasti vystaven pronásledování z důvodů relevantních pro udělení mezinárodní ochrany. Z jeho výpovědi nevyplynulo, že by někdy měl potíže se státními orgány své vlasti, jeho současná obava je spojena s jednáním jeho strýce, se kterým vedl spor o pozemek. Z výpovědi žalobce je zcela zřejmé, že policie na jeho oznámení začala události ve spojitosti s konfliktem vyšetřovat a u soudu došlo k uzavření smíru mezi oběma stranami. Stejným způsobem mohl žalobce řešit i další konfliktní situace. V jednání mu nebránily žádné objektivní překážky, žadateli nebránily ani žádné objektivní překážky v tzv. vnitřním přesídlení, jelikož jak sám uvedl, odstěhoval se z vesnice do města. Dle svého vyjádření jej sice opustil kvůli nebezpečí, nicméně neuvedl žádnou relevantní skutečnost, která by mu bránila v přestěhování se do místa, které by bylo více vzdálené od jeho rodné vesnice. V případě žalobce je tedy zřejmé, že svoji vlast neopustil na základě žádného z důvodů relevantních dle zákona o azylu a žadatelem uváděnou pohnutku vedoucí ke vstupu do řízení o udělení azylu nelze podřadit zákonným důvodům ve smyslu ust. § 12 zákona o azylu, tj. pod pronásledování pro uplatňování politických práv a svobod, resp. pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů. Výčet důvodů pro udělení azylu vyjmenovaných v § 12 zákona o azylu je taxativní, což znamená, že z jiných důvodů nelze azyl udělit.

Žádost nebyla shledána jako důvodná, ani dle ust. § 13 zákona o azylu, ani dle § 14, dle něhož, jestliže v řízení o udělení mezinárodní ochrany nebude zjištěn důvod pro udělení azylu podle § 12, lze v případě hodném zvláštního zřetele udělit azyl z humanitárních důvodů. Uvedeno, že z výpovědi žalobce v průběhu správního řízení nebyl zjištěn žádný důvod hodný zvláštního zřetele pro udělení azylu podle § 14 zákona o azylu. Z vlasti odcestoval kvůli obavě o život ze strany strýce. V žádosti o mezinárodní ochranu uvedl, že nemá žádné zdravotní potíže. Jeho rodina žije ve vlasti, aniž by měla v současnosti jakékoliv problémy. Žádost jmenovaného o udělení mezinárodní ochrany ve vztahu k tomuto ustanovení zákona o azylu je tedy rovněž zjevně nedůvodná.

Žalovaný pak uvedl v rozhodnutí, že žádost není důvodná ani dle ust. § 14a zákona o azylu, dle jehož odst. 1 se doplňková ochrana udělí cizinci, který nesplňuje důvody pro udělení azylu, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že v jeho případě jsou důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, nebo

v případě, že je osobou bez státního občanství, do státu svého posledního trvalého bydliště, by mu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy podle odst. 2 a že nemůže nebo není ochoten z důvodu takového nebezpečí využít ochrany státu, jehož je státním občanem, nebo svého posledního trvalého bydliště. Dle ust. § 14a odst. 2 zákona o azylu se za vážnou újmu podle tohoto zákona považuje uložení nebo vykonání trestu smrti, mučení nebo nelidské či ponižující zacházení nebo trestání žadatele o mezinárodní ochranu, vážné ohrožení života nebo lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situacích mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu, nebo pokud by vycestování cizince bylo v rozporu s mezinárodními závazky ČR. Správní orgán konstatoval, že žadatel o udělení mezinárodní ochrany neuvedl v průběhu správního řízení žádnou ze skutečností, kterou by bylo možno vážné újmě ve smyslu zákona o azylu podřadit. Žalobci nebyl v ... uložen trest smrti, ani mu vykonání tohoto trestu nehrozí. Rovněž žalovaný nedospěl k závěru, že by žalobci v případě návratu do vlasti hrozilo nebezpečí mučení nebo nelidského či ponižujícího zacházení nebo trestání. Z jeho vyjádření vyplynulo, že se státními orgány nikdy žádné potíže neměl, neuvedl ani žádné skutečnosti, které by mohly svědčit o opaku v případě jeho návratu do vlasti. Obává se vlastního strýce z důvodu sporu o půdu, správní orgán však konstatoval, že v případě jakéhokoliv protiprávního jednání vůči své osobě může jmenovaný využít ochrany státních orgánů své vlasti, jak již ostatně v minulosti učinil. Ve svých vyjádřeních neuvedl žádné objektivní skutečnosti, které by mu měly v kontaktování státních orgánů zabránit, či by mu mohly poskytnutí pomoci odmítnout. Podle informací MV VB z června 2012 nemají neúspěšní žadatelé o mezinárodní ochranu po návratu do vlasti žádné problémy. Žalobci také nehrozí vážná újma z důvodu svévolného násilí, které by mohlo vyplývat z mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu v zemi jeho původu, neboť jak vyplývá z Infobanky ČTK „Země světa, ...“, žádný takový konflikt v Pákistánu neprobíhá. Případné vycestování výše jmenovaného pak po posouzení sdělených skutečností nepředstavuje ani rozpor s mezinárodními závazky ČR. I dle § 14a je tedy žádost o udělení azylu nedůvodná, stejně tak dle ust. § 14b.

Krajský soud v Brně ve věci pak nařídil jednání na den 28. 5. 2014.

U tohoto jednání žalobce uvedl, že z ... byl nucen odejít z toho důvodu, že jeho rodina měla spory s jedním mužem, který má vlivné politické pozadí a docházelo k tomu, že tento muž rodinu žalobce napadal. Pokud jde o uvedeného muže, je to bývalý manžel jeho starší sestry, asi 10 let jsou však již rozvedeni. Tento muž chce nezákonným způsobem dosáhnout na jejich majetek. Jedná se o zemědělskou půdu o rozloze asi 4 ha. Na tomto pozemku dnes hospodářší cizí osoba, které rodina žalobce pozemek pronajala. Bývalý manžel jeho sestry kvůli tomu obtěžoval celou rodinu, a proto se musela rodina odstěhovat z vesnice do města. Rodina žalobce má dnes zájem na tom, aby se pozemek prodal, bývalý manžel sestry žalobce v tom však brání. Brání v tom tím způsobem, že potencionálním kupcům vždy řekne, že vlastnictví k pozemku je sporné, přestože pozemek je „psán“ na jméno žalobce. Potencionální kupcové pak vždy od koupě odstoupí. Bývalý švagr žalobce má styky s policií, potencionálním kupcům koupí vždy rozmlouvá, ale také ji nevyhrožuje. Dále uvedl, že když mu byly dva roky, jeho rodina se přestěhovala z vesnice do města, kde žili 14 let a pak se na vesnici vrátili. Pokud jde o uvedený pozemek, ten patřival otci žalobce, otec však již zemřel. Bývalý švagr si dělá na pozemek nárok proto, že měl za manželku sestru žalobce, a má za to, že pozemek se měl rozdělit mezi jmenovaného a sestru žalobce, napůl. I v současné době stále dělá bývalý švagr problémy, asi před 2 měsíci dům na vesnici navštívila matka žalobce, a když se do dověděl bývalý švagr, střílel do vzduchu. V nedávné době bývalý švagr někomu ukradl dobytek a protože je osobou, která má styky s policií a politiky, žádné řízení proti

němu nebylo zahájeno. Matka žalobce se několikrát obracela na policii, aby proti bývalému švagrovi žalobce bylo zahájeno trestní stíhání, policie to vždy přislíbila, ale nakonec k ničemu nedošlo. Jednou se také stalo, že jeho matka jela z města na vesnici a bývalý švagr žalobce ji fyzicky napadl a ona byla zraněná. Žalobci to někdo zatelefonoval, proto tam přijel, bývalý švagr napadl i žalobce, ten proto rychle matku vzal a vrátili se zpět do města.

K pozemku pak ještě uvedl, že situace ohledně něho je taková, že pozemek patřil vždy jeho rodině. Když však byla sestra vdaná za bývalého švagra žalobce, pozemek obhospodařoval bývalý švagr, protože matka v té době žila ve městě. Od té doby si dělá švagr na pozemek „zálsk“ a myslí si, že ho získá pro sebe. Existují však doklady na to, že pozemek patří žalobci. Ke švagrovi pak ještě uvedl, že je představitelem jedné významné politické strany, která je nyní u moci, a to jak ve federální vládě, tak i v provinciích. Bývalý švagr žalobce nikde nepracuje, nic tedy nedělá a živí ho pouze podvody. Nebýt sporu s bývalým švagrem o pozemek, nic by ho nenutilo z ... odejít. Uvedl dále, že jeho matka se kvůli pozemku obracela i na soud, žalobce sám nikoliv. Před radou starších ve vesnici byl mezi ní a bývalým švagrem žalobce uzavřen smír, ovšem vysloveně pod nátlakem bývalého švagra, a to v tom smyslu, že bývalý švagr už nebude rodinu žalobce obtěžovat a že rodina žalobce se dále nebude obracet na policii. Tento smír v písemné podobě byl předán soudu.

Zástupkyně žalovaného u soudního jednání uvedla, že pokud jde o přednes žalobce u soudního jednání, uvádí jiné skutečnosti, než je uváděl u správního orgánu. Navíc skutečnosti zveličuje, neboť dříve hovořil o sporu o pozemek mezi žalobcem a strýcem, nyní hovořil pouze o bývalém švagrovi. Dává celé věci politické pozadí a pokud hovořil o uzavřeném smíru ohledně pozemku pod pohrůzkou násilí, nic takového v průběhu správního řízení neuváděl. To vše svědčí o nedůvodnosti žádosti žalobce a o jeho nevěrohodnosti.

Zástupkyně žalobce uvedla u soudního jednání, že v případě žalobce bylo nesprávně aplikováno ust. § 16 odst. 1 písm. f) zákona o azylu, když dle jejího názoru bylo prokázáno, že rodina žalobce a zejména samotný žalobce byl v Pákistánu pronásledován a i fyzicky napaden bývalým švagrem, který se snaží nezákonným způsobem získat majetek žalobce, přičemž žalobce byl nucen tuto situaci řešit odchodem z Pákistánu, protože se jedná o člověka z vlivné vládnoucí garnitury.

Žalobce sám pak k věci uvedl, že hovoří nyní o svém bývalém švagrovi, zdůvodnil však, že jeho bývalý švagr a strýc žalobce jsou jedna rodina, takže ve sporu o pozemek stála proti sobě jedna rodina proti druhé.

Posouzení věci soudem.

Žaloba není důvodná.

Podle § 16 odst. 1 písm. f) zákona o azylu, žádost o udělení mezinárodní ochrany se zamítne jako zjevně nedůvodná, jestliže žadatel neuvádí skutečnost svědčící o tom, že by

mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a).

Soud se neztotožňuje s žalobní námitkou žalobce, že žalovaný nezjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, jak vyplývá z ust. § 3 správního řádu, nebo že by nesprávně aplikoval ust. § 16 odst. 1 písm. f) zákona o azylu.

Pokud jde o zjištění skutečného stavu věci, bylo jednoznačně prokázáno, že správní orgán při posuzování věci vyšel ze skutečností, které uvedl samotný žalobce ve své žádosti o udělení mezinárodní ochrany a z pohovoru, který s ním byl veden.

Ve správním řízení žalobce uvedl, že jediným důvodem pro opuštění ... bylo to, že měl spory se svým strýcem ohledně půdy, jejímž původním vlastníkem byl otec žalobce a po jeho smrti je vlastníkem žalobce, a to proto, že strýc se chtěl této půdy zmocnit sám pro sebe, přičemž žalobci a jeho rodině strýc i se svým synem, což je bývalý švagr žalobce, vyhrožovali, rodinu obtěžovali a dokonce došlo i ke střelbě. Uvedl, že tato situace trvala od rozvodu sestry žalobce se synem strýce, kteří se rozvedli asi před 10 lety a spor vyvrcholil v roce 2010. Žalobce pak uvedl, že spor mezi rodinou žalobce a rodinou strýce byl pak postoupen soudu, kam byly obě strany předvolány a na soudě uzavřely smír, když rodina strýce se matce žalobce před staršími omluvila a prohlásila, že rodinu žalobce již nebudou obtěžovat, toto prohlásili i u soudu, prohlásili, že proti rodině žalobce nebudou již podnikat žádné kroky. Přesto však za několik měsíců na žalobce počkali na jednom místě, žalobce se však o tom dozvěděl a uvedenému místu se vyhnul.

Krajský soud v Brně uvedl, že z toho, co bylo samotným žalobcem sděleno vyplynulo, že mezi rodinou žalobce a rodinou jeho strýce docházelo řadu let ke sporům ohledně určitého pozemku, kterého se dle žalobce chtěla zmocnit rodina jeho strýce, docházelo ze strany rodiny strýce ke slovnímu napadání rodiny žalobce ale i ke střelbě, s tím, že věc byla uzavřena smírně u soudu, kterému případ postoupila policie, a to tak, že k žádnému dalšímu obtěžování rodiny žalobce již nebude docházet.

Jedná se tedy zcela evidentně dle názoru soudu o spor dvou rodin o půdu, o spor dvou soukromých subjektů.

Žalobce ve své žalobě uvádí, že z důvodu, které uvedl, mu hrozí pronásledování z důvodu příslušnosti k určité sociální skupině podle § 12 písm. b) zákona o azylu a také vážná újma podle § 14a.

Soud zde uvádí, že skutečně z toho, co bylo zjištěno v průběhu správního řízení docházelo mezi rodinou žalobce a rodinou jeho strýce kvůli určitému pozemku ke slovnímu napadání rodiny žalobce a v jednom případě i ke střelbě, toto však nebylo z důvodu příslušnosti žalobce k určité sociální skupině dle § 12b zákona o azylu, ale šlo o příbuzenské spory ohledně pozemku, což nemělo nic společného s příslušností k určité sociální skupině.

Jak však bylo prokázáno, žalobce měl možnost se z těchto důvodů obrátit na příslušné státní orgány v ... , ať už na policii nebo soudy, což žalobce také učinil, když se jednak, jak uvedl, obrátil na policii a policie věc postoupila soudu, když sporná záležitost mezi rodinou žalobce a rodinou jeho strýce byla vyřešena smírem, tak jak o něm žalobce sám hovořil.

Po uzavření smíru, jak sám žalobce uvedl, již k žádnému slovnímu napadání ani k fyzickému napadení ze strany rodiny strýce vůči žalobci nedošlo, žalobce se pouze dozvěděl, že na nějakém místě si na něho rodina strýce počkala, žalobce se však tomuto místu vyhnul. Soud zde uvádí, že není ani jasné, zda takovýto případ nastal, zda rodina strýce na žalobce na určitém místě čekala, neboť žalobce na uvedené místo ani nepřišel, nicméně, pokud by nastala situace, že rodina strýce by žalobce nebo jeho rodinu opět slovně napadala nebo napadla dokonce fyzicky, nepochybně měl žalobce možnost se obrátit opětovně na státní orgány v Pákistánu, ať již na policii nebo soud, což už v dřívější době, jak sám uvedl, také učinil a pomoc mu poskytnuta byla.

Dále soud uvádí, že ani při návratu žalobce do Pákistánu žalobci žádné nebezpečí nehrozí, neboť žalobci nebyl v ... uložen trest smrti, ani mu nehrozí vykonání tohoto trestu ani mu v případě návratu do vlasti nehrozí nebezpečí mučení nebo nelidského či ponižujícího zacházení nebo trestání, neboť sám uvedl, že nikdy neměl v ... žádné potíže se státními orgány, při návratu do ..., pokud by opětovně nastaly problémy s rodinou strýce ohledně půdy, má možnost se obrátit na státní orgány, což v minulosti již učinil a pomoc mu byla poskytnuta a i z informací založených ve správním spise týkající se situace v ..., nevyplývá, že neúspěšní žadatelé o mezinárodní ochranu by po návratu do vlasti měli mít nějaké problémy.

Žalobce totiž žádné relevantní důvody pro udělení mezinárodní ochrany nemá.

Soud tedy uzavírá, že dospěl k závěru, že skutkový stav byl zjištěn náležitě a také správně právně posouzen a proto žalobu jako nedůvodnou dle § 78 odst. 7 soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“) zamítl.

Pokud jde o náklady řízení, rozhodnutí se opírá o ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce ve věci neměl úspěch, náklady řízení mu proto nebyly přiznány, pokud jde o žalovaného, kromě běžné úřední činnosti mu žádné náklady nevznikly.

Žalobci však byla ustanovena právní zástupkyně k ochraně jeho práv dle § 35 odst. 8 s.ř.s. a v takovém případě má pak tato nárok na odměnu za zastupování a hotové výdaje, které hradí stát.

Žalobci byla ustanovena právní zástupkyně JUDr. Pěva Skýbová, advokátka a náleží jí proto odměna za právní zastoupení za 2 úkony právní pomoci, a to příprava a převzetí věci a účast u jednání po 3.100 Kč a 2x režijní paušál po 300 Kč dle § 9 odst. 4 písm. d) a § 7/5 vyhl. č. 177/1996 Sb., a § 13 odst. 3 uvedené vyhlášky, vše zvýšeno o 21% DPH, neboť zástupkyně žalobce prokázala, že je plátcem daně z přidané hodnoty.

V řízení byl ustanoven také tlumočník z jazyka urdského Ing. Zahid Rashid. Tlumočník se zúčastnil jednání u Krajského soudu v Brně dne 28. 5. 2014, když jednání trvalo 2 hodiny a dle § 17 odst. 1, pol. 1 vyhl. č. 37/1967 Sb., soud přiznal odměnu za tlumočení 2x 350 Kč. Zvýšeno dle § 12 odst. 1 písm. b) o 10% za tlumočení azijského jazyka, tedy celkem 770 Kč. Dále pak přiznal hotové výlohy, a to cestovné z Prahy do Brna (tlumočník je z Prahy) a zpět dle předloženého vyúčtování tlumočnicka z 29. 5. 2014, kde cestovné autem dle ust. § 1 a 4 vyhl. č. 429/2011 Sb., činí 2.433 Kč. Tlumočník předložil kromě potvrzení o nákupu pohonných hmot i osvědčení o registraci vozidla a podrobné vyúčtování cestovného.

Celkem odměna včetně hotových výloh u tlumočnicka představuje částku 3.203 Kč, které hradí ČR, Krajský soud v Brně.

P o u ě n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 28. května 2014

JUDr. Jana Kubenová, v. r.
samosoudkyně